



**ČESKÁ REPUBLIKA**  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. prosince 2017 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Kamila Vacíka a z přísedících Mgr. Anežky Strakové a Bc. Petra Martínka, takto:

**Obžalovaní**

1) **Mgr.** [REDACTED],  
nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování  
[REDACTED] vedoucí právník,

2) **obchodní společnost HEAVY MACHINERY SERVICES a.s.**,  
IČ: 46711201, se sídlem České Velenice, Jana Pernera čp. 159,

**jsou v i n n i , že**

**I. obžalovaný Mgr.** [REDACTED]

jako člen představenstva obchodní společnosti HEAVY MACHINERY SERVICES a.s., se sídlem České Velenice, Jana Pernera 159, se skutečným sídlem v Lounech, Husova čp. 402, a jako osoba, která společnost zastupovala, jednala a rozhodovala o jejím chodu:

- za období 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky daně strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Specializovanému Finančnímu úřadu, se sídlem nábrž. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, za uvedené období částku 6.692.655,- Kč,

- za období 12. 8. 2013 až 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti daň z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky daně strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Specializovanému Finančnímu úřadu, se sídlem nábrž. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7 za uvedené období částku 4.469,- Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

- za období 12. 8. 2013 až 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na sociální pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Okresní správě sociálního zabezpečení, se sídlem Pod Nemocnicí 2378 v Lounech, za uvedené období částku 13,992.544,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 2,887.350,31 Kč,
- za období 12. 8. 2013 do 28. 9. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka pro Ústecký kraj, Mírové nám. 35C, Ústí nad Labem za uvedené období částku 6,692.607,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 2,230.869,- Kč,
- za období 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, pobočka Ústí nad Labem, Klíšská 1348/14, Ústí nad Labem, za uvedené období částku 246.053,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 82.017,66 Kč,
- za období 12. 8. 2013 až 21. 10. 2013 neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést České průmyslové zdravotní pojišťovně, pracoviště Praha, Ječná 39, Praha 2 za uvedené období částku 327.772,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 109.257,33 Kč,
- za období 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Zaměstnanecké pojišťovně Škoda – 209, se sídlem Husova 302, Mladá Boleslav, za uvedené období částku 7.210,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 2.403,33 Kč,
- za období 12. 8. 2013 až 21. 10. 2013, vyjma měsíců červenec a srpen 2013, řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Revírní bratrské pokladně, Zdravotní pojišťovně, se sídlem Michalkovická 108, Slezská Ostrava, za uvedené období částku 25.161,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 8.387,- Kč,
- za období 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Vojenské zdravotní pojišťovně ČR, pobočka České Budějovice, Česká 24, České Budějovice, za uvedené období částku 602.101,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 200.700,33 Kč,
- za období 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 řádně neodvedl za zaměstnance společnosti pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhával a byl si vědom, že má dostatek finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měl odvést Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR, pobočka Ústí nad Labem, Štefánikova 992/16, Ústí nad Labem, za uvedené období částku 1,055.484,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 351.828,- Kč,

**t e d y** - ve větším rozsahu nesplnil jako plátce svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění a získal tak pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

**II. právnická osoba HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s.**

se sídlem České Velenice, Jana Pernera 159, se skutečným sídlem v Lounech, Husova čp. 402, v rámci své činnosti, z pokynů předsedy představenstva [redacted] (v období od prosince 2012 do 27. 9. 2013) a člena představenstva obžalovaného Mgr. [redacted] (v období od 27. 9. 2013 do 21. 10. 2013)

- za období květen 2013 až 21. 10. 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky daně strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Specializovanému Finančnímu úřadu, se sídlem nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, za uvedené období částku 13,370.857,- Kč,
- za období květen 2013 až 21. 10. 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance daň z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky daně strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Specializovanému Finančnímu úřadu, se sídlem nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, za uvedené období částku 5.681,- Kč,
- za období prosinec 2012 až 21. 10. 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na sociální pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Okresní správě sociálního zabezpečení, se sídlem Pod Nemocnicí 2378 v Lounech, za uvedené období částku 66,363.920,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 13,694.142,21 Kč,
- za období prosinec 2012 až únor 2013, květen 2013 až říjen 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka pro Ústecký kraj, Mírové nám. 35C, Ústí nad Labem, za uvedené období částku 25,585.152,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 4,074.303,- Kč,
- za období leden 2013 až září 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, pobočka Ústí nad Labem, Klíšská 1348/14, Ústí nad Labem, za uvedené období částku 1,091.421,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 363.807,- Kč,
- za období květen až září 2013 neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést České průmyslové zdravotní pojišťovně, pracoviště Praha, Ječná 39, Praha 2, za uvedené období částku 1,153.714,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 384.571,33 Kč,
- za období duben až září 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Zaměstnanecské pojišťovně Škoda – 209, se sídlem Husova 302, Mladá Boleslav, za uvedené období částku 56.913,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 18.971,- Kč,
- za období červen až 21. 10. 2013, vyjma měsíců červenec a srpen 2013, řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Revírní bratrské pokladně, Zdravotní pojišťovně, se sídlem Michalkovická 108, Slezská Ostrava, za uvedené období částku 26.930,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 8.976,66 Kč,

- za období listopad 2012 až 21. 10. 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Vojenské zdravotní pojišťovně ČR, pobočka České Budějovice, Česká 24, České Budějovice, za uvedené období částku 2,201.662,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 798.171,66 Kč,

- za období listopad 2012 až 21. 10. 2013 řádně neodvedla za své zaměstnance pojistné na zdravotní pojištění, ačkoliv na výplatních páskách zaměstnancům příslušné částky pojistného strhávala a byla si vědoma, že disponuje dostatkem finančních prostředků na jejich úhradu, když takto měla odvést Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR, pobočka Ústí nad Labem, Štefánikova 992/16, Ústí nad Labem za uvedené období částku 7,703.244,- Kč, z čehož odvod za zaměstnance činí 2.567.748,- Kč,

**t e d y** – ve větším rozsahu nesplnila jako zaměstnavatel svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na zdravotní pojištění a získala tak pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu,

#### **čímž spáchali**

**obžalovaný Mgr. [REDAKCE] pod bodem I.**

zločin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

**obžalovaná obchodní společnost HEAVY MACHINERY SERVICES a.s., pod bodem II.**

zločin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

#### **a odsuzují se**

**obžalovaný Mgr. [REDAKCE]**

za tento zločin a za sbíhající se pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, pro který byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2014, sp.zn. 48 T 9/2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 10. 2016, sp.zn. 3 To 46/2016,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, § 58 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **povinnost**, aby ve zkušební době, podle svých sil, nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest ve výměře 200.000,- Kč**, který se skládá z 200 denních sazeb ve výši 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní **trest odnětí svobody ve výměře 3 (tří) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech **na dobu 10 (deseti) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2014, sp.zn. 48 T 9/2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 10. 2016, sp.zn. 3 To 46/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

**obžalovaná obchodní společnost HEAVY MACHINERY SERVICES a.s.**

podle § 241 odst. 3 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. **k peněžitému trestu ve výši 500.000,- Kč**, který se skládá ze 100 denních sazeb ve výši 5.000,- Kč.

### **O d ů v o d n ě n í :**

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výrocích o vině rozsudku. V této trestní věci již bylo rozhodnuto samostatným rozsudkem ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE], který byl obžaloby v souladu s § 226 písm. e) trestního řádu zproštěn z důvodu účinné lítosti. Trestní řízení pak pokračovalo proti obžalovanému Mgr. [REDAKCE] a obžalované obchodní společnosti HEAVY MACHINERY SERVICES a.s. (dále jen „HMS“)

**Obžalovaný Mgr. [REDAKCE]** využil svého práva a k věci nevyprávěl. V závěrečné řeči uvedl, že do představenstva žalované spolčenosti byl jmenován jako advokát za účelem jednání s věřiteli. V té době byl předsedou představenstva pan [REDAKCE], který byl i generálním ředitelem a byl zodpovědný za běžný chod společnosti. Jeho úkolem bylo restrukturalizovat závazky společnosti. V roce 2013 společnost dokázala udržet provozní činnost a plnou zaměstnanost. O majetku společnosti neměl žádný detailní přehled, toto měl na starost management v čele s panem [REDAKCE]. On se intenzivně zabýval právními věcmi, jednáními s úřady, přípravou vyjádření v insolvenčním řízení. Odstoupení pana [REDAKCE] z představenstva pro něj bylo překvapením. Pan [REDAKCE] byl nadále generálním ředitelem, tuší ještě v roce 2014, a běžná správa společnosti tak byla zajištěna. Jeho odstoupení považoval za formální úkon, dnes může jen přemýšlet, zda to nebylo účelové jednání právě s ohledem na hrozící trestní stíhání. On z pozice člena představenstva neodstoupil, aby nezhoršil postavení dlužníka. Nebylo jeho úkolem řešit jakékoliv platby. Nikdy nerozhodl o jediné platbě, nepodepsal jediný příkaz. Dále poukázal na 38 mil. Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

blokových Policí ČR, které měly být použity na úhradu dlužných odvodů. K tomu nedošlo i přes opakovanou snahu jeho i společnosti. Trestný čin tedy nespáchal a žádný spáchat nechtěl.

**Zmocněnec právnické osoby JUDr.** [redacted] se v průběhu trestního řízení k podstatě obžaloby nevyjádřil. Ve své závěrečné řeči zdůraznil opakovanou snahu společnosti o úhradu dlužných odvodů a to z původně zajištěné částky ve výši 38,5 milionu Kč a poukázal na to, že obžalovaný [redacted] již uhradil 22.717.291,- Kč a [redacted] cca 4.400.000,- Kč. Zbývá tak doplatit 8.150.000,- Kč. Dále uvedl, že společnost má na účtech částku 75 mil Kč. Až nyní si opatřila stanovisko doc. JUDr. [redacted], že dlužné odvody je oprávněna uhradit i v průběhu insolvenčního řízení, kdy dříve se obávala právních rizik spojených s takovou úhradou, když odvody za období 1. 10. až 21. 10. 2013 byly splatné až v listopadu 2013, tedy v době, kdy se již společnost nacházela v insolvenčním řízení. Dále uvedl, že společnost již za neprovedení odvodů byla potrestána povinností zaplatit penále. Ačkoliv nejde o překážku „ne bis in idem“ (ne dvakrát o tomtéž), je toto třeba zohlednit minimálně při ukládání trestu, kdy poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 3 Tdo 326/2016). Dále poukázal na dosavadní trestní bezúhonnost společnosti, na průběh insolvenčního řízení a nutný souhlas insolvenční správkyne a prozatímního věřitelského výboru k tomu, aby mohly být dlužné odvody uhrazeny a tím mohlo dojít k uplatnění institutu účinné lítosti ve vztahu ke společnosti.

Z výpovědi svědka [redacted] soud mimo jiné zjistil, že v letech 2012 a 2013 si nevybavuje, že by společnost měla ekonomické problémy, nebo že by lidé nedostali výplaty. Někdy mohly jít peníze později, pokud zákazník pozdě zaplatil. Zásadní problém si nevybavuje. Neví, kdo byl faktickým šéfem v letech 2012 a 2013. Pan [redacted] se hodně věnoval obchodu, protože to zná velice dobře. Myslí, že to řídilo představenstvo, neví, zda měl pan [redacted] vše nebo jen část. S panem [redacted] se nikdy nesetkal.

**Svědék Ing.** [redacted] vypověděl, že v HMS pracoval do roku 2010. Generálním ředitelem byl pan [redacted]. Určitě se v té době zajímal o účetnictví. Podle něj v té době vykonával funkci dobře. Placení řešili on, pan [redacted] a účetní, odvody byly prvořadou záležitostí.

**Svědék** [redacted], vypověděl, že byl od září 2012 do května 2013 členem představenstva HMS. Představenstvo se scházelo na týdenních poradách, platby se tam neřešily, neúčastnil se ani platebních komisí. Než se stal **členem představenstva**, byl zodpovědný za zpracování mezd. Jeho oddělení předávalo data na finanční oddělení. Stejně práci se věnoval i poté, co se stal členem představenstva. **V letech 2012 a 2013 se závod rozšiřoval, investovalo se do strojů, byl ve slušné kondici. Občas asi nějaké platby sklouzly, nestalo se, že by nefungovaly energie.**

**Svědék Ing.** [redacted] mimo jiné uvedl, že ze společnosti odešel na podzim roku 2011. Společnost fakticky řídilo představenstvo, tedy **on a pan** [redacted]. Společnost byla funkční, měla zakázky, problémy byly s vratkami s DPH. V té době nedocházelo ke zpoždování výplat.

**Svědék Bc.** [redacted] mimo jiné uvedl, že ve společnosti HMS zastával pozici výrobního ředitele a od poloviny roku 2012 se stal členem představenstva. Měl na starosti vše, co se týkalo výroby. Zaměstnancem byl do února 2013. Nesetkal se s tím, že by něco nebylo zaplacené. Dost se diví, byla tam nutná bezdlužnost pro výběrová řízení. Když opouštěl společnost, platby za materiál probíhaly. Bylo to našponované, ale ne kritické. Ví, že zaměstnanci platy měli. **Společnost fakticky řídil generální ředitel, pan** [redacted]. Byl členem představenstva, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

proto, že museli být dva členové a pan [REDAKCE] byl často mimo. Ví, že sám byl zodpovědný za účetnictví, nebyly nějaké signály, tak měl představu, že je vše v pořádku.

**Svěddek Ing.** [REDAKCE] mimo jiné uvedl, že ve společnosti působil od listopadu 2011 do května 2012 **jako člen představenstva**, nebylo to nijak honorované. Pokud se něco rozhodovalo, vedoucí postavení měl pan [REDAKCE] jako generální ředitel. Manažeri v představenstvu měli podřízené postavení. Když společnost opouštěl, měla zakázky, vyráběla, prodávala svou produkci a tržila.

**Svědčyně** [REDAKCE] vypověděla, že od roku 2011 pracovala na pozici mzdové účetní, od roku 2013 byla vedoucí mzdovou účetní. Odvody posílala mailem, neví, kdo měl na starosti odeslání, střídalo se to tam. Zpětnou vazbu neměla.

**Ing.** [REDAKCE] mimo jiné uvedla, že pracovala jako vedoucí personálního oddělení. Myslí, že mzdy v letech 2012 a 2013 byly řádně placené, neměla tušení, že odvody nejsou odváděny.

**Svědčyně** [REDAKCE] mimo jiné uvedla, že do roku 2014 pracovala ve mzdové účtárně. **Mzdy za roky 2012 a 2013 byly vypláceny se zpožděním, ale nebyly to výrazné odlišnosti.** Než šla společnost do insolvence, tak tomu nic nenasvědčovalo.

**Z výpisu z obchodního rejstříku** obžalované společnosti HMS, soud zjistil, že tato v minulosti užívala několik obchodních firem. V žalovaném období vystupovala pod obchodní firmou „LEGIOS a.s.“ a to v období od 1. 9. 2010 do 30. 10. 2013. Následně pak provozovala svou činnost pod obchodní firmou „INDUSTRY PLANT LG a.s.“ (od 30. 10. 2013 do 17. 3. 2014) a v současné době, tedy od 17. 3. 2014 vystupuje pod obchodní firmou „HEAVY MACHINERY SERVICES a.s.“. Společnost taktéž měnila svá sídla, přičemž sídlo měla nejprve v Lounech, následně v období od 15. 9. 2009 do 20. 3. 2013 v Praze 4 Nuslích a od 20. 3. 2013 v Českých Velenicích. Společnost změnila 11. 2. 2002 právní formu, kdy z původní společnosti s ručením omezením se stala akciová společnost.

Výpisem z obchodního rejstříku je prokázáno, že v žalovaném období bylo **statutárním orgánem obžalované společnosti HMS představenstvo**. V období od 22. 5. 2009 (den vzniku funkce) do 12. 8. 2013 (den zániku funkce) byl předsedou představenstva [REDAKCE]. Od 12. 8. 2013 do 21. 10. 2013 (a dále až do 30. 9. 2016) byl statutárním orgánem jediný člen představenstva, a to obžalovaný **Mgr.** [REDAKCE], jež se členem představenstva stal předtím dne 24. 5. 2013.

Ze zpráv Specializovaného Finančního úřadu Praha, Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, České průmyslové zdravotní pojišťovny, Zaměstnanecké pojišťovny Škoda-209, Revírní bratrské pokladny - zdravotní pojišťovny, Vojenské zdravotní pojišťovny ČR a Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR soud zjistil rozsah jednotlivých neprovedených odvodů za zaměstnance v žalovaných obdobích, ke kterým byla obžalovaná HMS povinná.

Zahájením insolvenčního řízení nedošlo ke změně dispozičních práv obžalovaného Mgr. [REDAKCE] k majetkové podstatě společnosti, soud proto neupravil popis skutku tak, že by říjen 2013 vypustil z jeho popisu nebo, že by obžalované v tomto rozsahu obžaloby zprostil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

Ze zprávy VZP ČR má dále soud za prokázané, že ve druhé polovině roku 2013 **bylo vedeno jednání o úhradě dluhu mimo jiné i s obžalovaným Mgr. [REDACTED]**. Komunikováno bylo ohledně prominutí penále a odstranění tvrdosti zákona. Elektronická komunikace byly v červnu a v červenci adresována mimo jiné obžalovanému Mgr. [REDACTED]. Z obsahu této korespondence pak plyne návaznost na osobní jednání mezi pisatelem a adresátem. Součástí navrženého řešení byla úhrada dluhů na pojistném za období od května 2013.

Okresní správa sociálního zabezpečení do spisu dodala přehled uskutečněných plateb pojistného, rozpis dlužného pojistného a výkaz nedoplatků.

**Ze zprávy OSSZ Louny** týkající se osob, jež společnost zastupovali při jednání o nedoplatcích, pak vyplývá, že **během března 2013 s OSSZ jednal [REDACTED], v průběhu července a srpna pak mimo jiné obžalovaný [REDACTED]**. Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví doložila taktéž seznam zaměstnanců, které u obžalované společnosti evidovala, dále pak přehled předpisů a plateb pojistného, přičemž mimo jiné sdělila, že HMS od insolvenčního řízení povinné platby hradí. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna dodala vyúčtování plateb pojistného včetně výkazu nedoplatků a přehled uskutečněných odvodů. Zaměstnanecská pojišťovna Škoda-209 dodala seznam pojištěných zaměstnanců, výpis z knihy plateb pojistného, výkazy nedoplatků a přehled dlužného pojistného. Dluh na pojistném za zaměstnance vůči Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, zjistil soud ze zpráv o výsledcích kontroly placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění a opisu plateb. Dluh vůči Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky zjistil soud z výkazu nedoplatků, předpisu pojistného a úhrad, dále z výpočtu penále a z přehledu dlužného pojistného, dluh vůči Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky zjistil soud z přehledu plateb a dlužného pojistného.

Tyto uvedené listinné důkazy jsou pak ve shodě se mzdovými listy zaměstnanců HMS za žalované období. Z těchto je prokázano, že společnost vůči zaměstnancům deklarovala, že zákonné platby byly z jejich mezd řádně strhávány a odvedeny po celé žalované období. Ze mzdových listů není zřejmé jakékoliv krácení výplat zaměstnanců.

Z výpisů z pěti bankovních účtů obžalované společnosti HMS u Spořitelního družstva Artesa, IČ: 25778722 za období od 1. 1. 2010 do 22. 10. 2013 soud zjistil, že první platby na všech těchto výpisech jsou datovány až do druhé poloviny roku 2013. Z těchto je prokázano, že výplaty zaměstnancům byly i v této době řádně zasílány z čísla účtu: 1007720072/2220. Z výpisů z účtů a z provedených transakcí je dále prokázano, že obžalovaná společnost HMS hradila své závazky svým obchodním partnerům a dodavatelům. Ke stejným závěrům soud došel z výpisů z dalších účtů obžalované společnosti HMS u UniCredit Bank a.s., ČSOB a.s., Reiffeisen Bank a.s. a České spořitelny a.s.

Zůstatky na účtech a neodvedené dlužné částky jsou zpracovány do tabulky, ze které je potvrzen shora uvedený závěr, tedy, že společnost HMS disponovala dostatkem finančních prostředků na to, aby mohla povinné odvody provádět.

Jako listinný důkaz soud provedl znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem – Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institutem oceňování majetku, znalcem z oboru ekonomiky, ke **stanovení obvyklé ceny majetkové podstaty dlužníka**, tedy obžalované společnosti HMS v insolvenčním řízení, jež vypracovala na základě žádosti Krajského soudu v Českých

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.



Budějovicích. Ze závěru posudku soud zjistil, že kromě shora uvedených finančních prostředků, jimiž obžalovaná společnost HMS disponovala na svých bankovních účtech, disponovala taktéž nemovitým majetkem v hodnotě cca 61 milionů korun a movitým majetkem v celkové výši cca 79 milionů korun. Pohledávky společnosti ke dni vypracování znaleckého posudku činily cca 23 milionů korun.

Z obchodního a insolvenčního rejstříku soud zjistil, že na HMS bylo vyhlášeno insolvenční řízení dne 21. 10. 2013 s účinky k témuž dni. V současné době řízení trvá, insolvenční správkyň je jmenována Mgr. Ing. [REDAKCE], která byla Krajským soudem v Českých Budějovicích ustanovena po odvolání předchozího insolvenčního správce Mgr. Ing. [REDAKCE]. Oba insolvenční správci byli v přípravném řízení požádáni o vydání kompletního účetnictví HMS. Toto nebylo ze strany insolvenčních správců vydáno, když oba shodně uvedli, že společnost v tomto směru neposkytuje insolvenčnímu správci součinnost. K vydání kompletního účetnictví byla vyzvána i sama obžalovaná společnost. Tato na výzvu reagovala výtkami vůči žádosti, dále tím, že namítala uplatnění zásady „nemo tenetur“ s tím, že nelze volní aktivní činností předkládat důkazy, které by mohly vést k obvinění samotné společnosti. **Soud proto důkaz účetnictvím společnosti neprovedl**, když s ohledem na jiné ve věci provedené důkazy bylo možné ve věci spolehlivě rozhodnout i bez tohoto nedostupného důkazu.

Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 12. 2016, č. j. KSCB 26 INS 29347/2013-B-273, soud zjistil, že jím bylo rozhodnuto o zákazu samostatně disponovat peněžními prostředky na účtech HMS u ČSOB, a.s. z důvodu, že na účtu společnosti se nacházely prostředky ve výši **30.569.898,- Kč odblokované Usnesením Vrchního státního zastupitelství, č. j. VZV 15/2012-2420**, které nabylo právní moci 11. 1. 2017. Z komunikace mezi bankou, soudem a právním zástupcem HVM má soud za prokázané, že HVM měla v úmyslu s těmito prostředky nakládat, deklarovala, že je použije k náhradě škody v této trestní věci.

Ze zápisů ze schůze prozatímního věřitelského výboru a z elektronické komunikace mezi insolvenčním správcem a předsedou výboru a dále se zmocněncem obžalované společnosti HMS soud zjistil, že jejím předmětem bylo mimo jiné dosažení institutu účinné lítosti v této trestní věci. Předpokladem takového postupu je však souhlas všech řádně přihlášených věřitelů.

**Z dokladů o transakční historii** soud zjistil, že obžalovaný Mgr. [REDAKCE] poukázal: dne 14. 7. 2017 částku 109.257,33 Kč České průmyslové zdravotní pojišťovně  
dne 31. 8. 2017 částku 830.869,- Kč a částku 350.000,- Kč dne 10. 11. 2017 Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR,  
dne 14. 7. 2017 částku 150.000,- Kč, dne 31. 8. 2017 částku 1.017.303,- Kč, dne 10. 11. 2017 částku 550.000,- Kč a dne 8. 12. 2017 částku 41 tis. Kč Specializovanému finančnímu úřadu,  
dne 31. 8. 2017 částku 151.828,- Kč a dne 10. 11. 2017 částku 100.000,- Kč Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky,  
dne 14. 7. 2017 částku 150.000,- Kč a dne 10. 11. 2017 částku 850.000,- Kč Okresní správě sociálního zabezpečení Louny,  
dne 10. 11. 2017 Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně částku 5.000,- Kč,  
dne 10. 11. 2017 částku 50.000,- Kč Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví,  
dne 10. 11. 2017 částku 100.000,- Kč Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky.  
**Celkově tak obžalovaný Mgr. [REDAKCE] nahradil škodu ve výši 4.455.257,33 Kč.** Obžalovaný deklaroval snahu o další náhradu škody, předložil soudu návrh smlouvy o budoucí

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

zápůjčce se společností T.I.S., a.s., jejímž předmětem má být zápůjčka částky 1.600.000,- Kč a účelem zápůjčky úhrada na účinnou lítost v této trestní věci. Tento rozsudek je patrně v rozporu s tímto účelem, neboť již nemůže být hrazeno na účinnou lítost.

Dle pracovní smlouvy uzavřené mezi obžalovaným Mgr. [REDACTED] a T.I.S., a. s., je obžalovaný zaměstnán na pozici vedoucího právníka od 1. 1. 2017.

**Z opisu rejstříku trestů** soud zjistil, že obžalovaný [REDACTED] byl v minulosti 1x soudně trestán pro majetkovou trestnou činnost. Obžalovaná HVM dosud nebyla soudně trestána.

Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2014, sp. zn. 48 T 9/2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 10. 2016, sp. zn. 3 To 46/2016, soud zjistil, že jím byl obžalovaný Mgr. [REDACTED] uznán vinným ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě pomoci, byl mu uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Současně mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 200 tis. Kč s náhradním trestem odnětí svobody ve výměře tří měsíců, pokud by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech.

Soud výslovně v odůvodnění rozsudku nerozvádí důkazy, které se vztahovaly k osobě [REDACTED]. I v případě, že by nebyla za dobu, kdy za spáchání skutku byl odpovědný on, zjištěna fyzická osoba za jednání odpovědná, nemělo by to vliv na trestní odpovědnost HMS. Z provedených důkazů je prokázáno, že se skutek sta v zájmu HVM, v rámci její činnosti a byl by tak spáchán nezjištěným statutárním orgánem, vedoucím zaměstnancem nebo zaměstnancem, který měl obdobné postavení a to v rámci plnění pracovních úkolů. Soud neprovedl výslech svědka [REDACTED], pro jeho nadbytečnost, když ve věci bylo možné spolehlivě rozhodnout i bez jeho provedení.

**Pokud soud hodnotil provedené shora popsané důkazy** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl k závěru, že se skutky staly a že skutek pod bodem I. spáchal obžalovaný Mgr. [REDACTED] a pod bodem II. obžalovaná společnost HMS, která jej spáchala prostřednictvím statutárních zástupců [REDACTED] a obžalovaného Mgr. [REDACTED].

Ze shora popsaných listinných důkazů předložených jednotlivými poškozenými a ze mzdových listů zaměstnanců má soud za prokázané, že obžalovaná společnost neodváděla za své zaměstnance povinné odvody, v rozsahu uvedeném ve výročí o vině. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky soud zjistil, že HMS měla v žalovaném období dostatek finančních prostředků na úhradu předmětných odvodů za zaměstnance. Tato skutečnost vyplývá také z výpisu bankovních účtů HMS a tento závěr je dále v souladu s výpověďmi svědků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ze kterých vyplývá, že společnost měla v žalovaném období či před ním dostatek zakázek, které realizovala. Také další shora uvedení svědci uvedli, že mzdy byly v letech 2012 a 2013 vypláceny v plné výši. Pokud došlo ke zpoždění s jejich vyplacením, šlo o posuny maximálně v horizontu týdnů. Že společnost hradila mzdy v plné výši, plyne i ze mzdových listů. HMS byla schopna nakupovat materiál, byla schopná vyrábět, tedy hradit provozní náklady. Pokud byli členy představenstva svědci [REDACTED], [REDACTED] či [REDACTED], pak hlavní

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

roli při řízení společnosti měl dle výpovědi těchto svědků dříve obžalovaný [REDAKCE]. S ním také některé poškozené subjekty komunikovali ohledně svých pohledávek na odvodech za zaměstnance HMS.

Pokud má soud za prokázané, že společnost odvody v žalovaném rozsahu nehradila a na tyto měla dostatek prostředků, nezjistil současně žádné mimořádné opatření ze strany společnosti, které by takový postup odůvodnilo a současně by směřovalo k jejich doplacení. Pokud byly sjednány splátkové kalendáře, pak tyto dodrženy nebyly, jak mimo jiné plyne z elektronické komunikace Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, která byla adresována také obžalovanému Mgr. [REDAKCE]. Stejně tak společnost nepřistoupila například ke krácení mezd tak, aby mohla provést odvody alespoň z takto zkrácených mezd. Přesto, že byl [REDAKCE] zproštěn obžaloby, bylo tak učiněno z důvodu účinné lítosti ve smyslu § 242 trestního zákoníku, kdy nahradil celou jím způsobenou škodu. [REDAKCE] fakticky řídil společnost, o nedoplatcích na odvodech za zaměstnance věděl, neboť tyto řešil, opatření k nápravě neprovedl. Pokud byly členy představenstva např. svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], jejich role zůstala nezměněná oproti původní pracovní pozici. Sami uvedli, že byli v podřízeném stavu vůči [REDAKCE], nebrali za výkon funkce statutárního orgánu žádnou, nebo jen symbolickou odměnu. Nebylo prokázáno, že při současném výkonu funkce člena představenstva Mgr. [REDAKCE] a předsedy představenstva [REDAKCE] se na řízení společnosti či rozhodování o hrazení odvodů za zaměstnance podílel i obžalovaný Mgr. [REDAKCE]. Proto soud uznal obžalovaného Mgr. [REDAKCE] vinným ze spáchání žalovaného skutku až od doby rezignaci [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] zůstal jediným členem představenstva, byl to právě on, kdo měl řídit společnost a odpovídal ze zákona mimo jiné i za její účetnictví. Obžalovaný byl v té době činným advokátem, současně figuroval v řadě jiných obchodních společností jako statutární orgán. Musel si tak být dobře vědom povinností, které s výkonem funkce jediného člena představenstva souvisejí. Obžalovaný Mgr. [REDAKCE] ze své činnosti (sám doznává, že měl jednat s věřiteli, kterými byly také zdravotní pojišťovny, finanční úřad a Okresní správa sociálního zabezpečení) věděl, že společnost má nedoplatky nejen na odvodech za zaměstnance. S některými těmito věřiteli komunikoval, z doložené elektronické komunikace plyne, že se účastnil i osobních jednání. Pokyny k jejich úhradě nebo pokyny k nápravě ohledně plateb nedal, jak je zřejmé z přehledu nedoplateků za období do 21. 10. 2013. Obžalovaný se tedy se tedy zločinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dopustil nejméně jednáním, které spočívalo v jeho nečinnosti. Činu se dopustil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, a pro případ, že jej poruší, s tím byl srozuměn.

Trestní odpovědnost obžalované společnosti HMS vychází ze zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, kdy v ustanovení § 7 citovaného zákona je trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 trestního zákoníku uveden v seznamu trestných činů, které pro účely tohoto zákona může spáchat i právnická osoba. Shora uvedenými důkazy tak, jak jsou popsány jednotlivě i v souhrnu ve vztahu k obžalovanému Mgr. [REDAKCE] a [REDAKCE], je prokázáno, že trestný čin byl spáchán v zájmu právnické osoby a byl spáchán jednáním statutárního orgánu právnické osoby, členy představenstva. Takový orgán byl reprezentován dříve obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaným Mgr. [REDAKCE]. Institut účinné lítosti, který v důsledku náhrady škody [REDAKCE] tomuto svědčil, automaticky nesvědčí obžalované společnosti HMS, a to ani podle trestního zákoníku ani podle zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Do určité míry jde podle názoru soudu o asymetrickou právní úpravu, neboť na spáchání trestného

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

činu, stejně jako na náhradě škody, se právnická osoba sama nepodílela, ačkoliv její odvozenou odpovědnost soud nezpochybnuje.

Skutek, na který se vztahuje trestní odpovědnost HMS je tak souhrnem skutků spáchaných oběma obžalovanými fyzickými osobami.

Obžalovaná HMS tak svým jednáním naplnila všechny znaky stejné skutkové podstaty zločinu, tedy neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

Neodvádění povinných plateb trvalo u všech obžalovaných delší dobu, jedná se proto o pokračování v trestném činu. Jednotlivé dílčí útoky vůči jednotlivým institucím v souhrnu naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, neboť jsou spojeny stejným způsobem provedení (opomenutím) a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Každý z obžalovaných svým jednáním způsobil škodu, která převyšuje hranici škody velkého rozsahu dle ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

**Při úvaze o výši a druhu trestu** postupoval soud u obžalovaného [REDAKCE] v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovaný se činu dopustil dříve, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2014, sp. zn. 48 T 9/2015. Soud byl proto povinen ukládat souhrnný trest i za trestný čin, pro který byl uznán vinným v této trestní věci. Souhrnný trest musí být v souladu s § 43 odst. 2 trestního zákoníku přísnější než trest uložený rušeným výrokem o trestu. Trest soud ukládal podle nejprísněji trestného zločinu, kterým je zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož trestní sazba činí 5 let až 10 let. V této trestní věci tak soud rozhodoval o vině u zločinu s výrazně nižší trestní sazbou, která činí 2 roky až 8 let. Obžalovanému polehčuje, že dosud nebyl soudně trestán. Naopak mu přitěžuje, že je mu trest ukládán pro dva zločiny. Délku soudního řízení soud nezohlednil ve prospěch obžalovaného, neboť tato byla způsobena zejména průtahy na straně obžalovaných, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Soud dále přihlédl k opakované snaze obžalovaného o náhradu škody ze strany obžalované společnosti HMS. Dále přihlédl zejména k tomu, že poté, co obžalovaný zjistil, že náhrada škody společností je v rámci současně probíhajícího insolvenčního řízení nepravděpodobná před vyhlášením rozhodnutí v této trestní věci, uhradil obžalovaný významnou část škody ze svých zdrojů. Soud dále přihlédl k tomu, že obžalovaný ze způsobené škody neměl majetkový prospěch a že čin spáchal v relativně krátkém časovém rozsahu. Dále pak přihlédl k tomu, že obžalovaný byl v důsledku uvedeného odsouzení Městským soudem v Praze vyškrtnut z advokátní komory. Při závažnosti obou zločinů soud zvažoval, zda je třeba na obžalovaného působit represivním trestem odnětí svobody, nebo zda je ještě možné ukládat výchovný trest, jak učinil Vrchní soud v Praze, když obžalovanému při stejné trestní sazbě uložil trest pod spodní hranicí trestní sazby. S ohledem na jednání obžalovaného po činu, kdy se snažil o náhradu škody a vyškrtnutí z advokátní komory, které do jisté míry eliminuje možnost recidivy, pak soud dospěl k závěru, že při současném uložení trestu zákazu činnosti, který spočívá v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 (deseti) let, je ještě možné na obžalovaného působit výchovným trestem, který nebude bezprostředně spojen s výkonem trestu odnětí svobody. Soud proto při užití ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku uložil obžalovanému vedle trestu zákazu činnosti souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 5 let. Současně soud obžalovanému uložil povinnost, aby ve zkušební době podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Soud dále obžalovanému uložil peněžitý trest ve výměře 200 tisíc Kč, který převzal ze zrušeného výroku o trestu. Tento se skládá z 200 denních sazeb ve výši 1.000,- Kč. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovil soud náhradní trest odnětí svobody ve výměře 3 měsíců. Soud zároveň zrušil výrok o trestu a navazující výroky z citovaného rozsudku Městského soudu v Praze, pokud jeho zrušením pozbyly podkladu. Takto uložené tresty společně se sankcí uloženou Českou advokátní komorou by měly být dostatečné k tomu, aby se obžalovaný již obdobné ani jiné trestné činnosti nedopustil. Současně jsou v souladu se smyslem restorativního pojetí české justice, kdy obžalovaný, jako osoba netrestaná, by měl být schopen nápravy výchovnými tresty při zvážení charakteru spáchané majetkové trestné činnosti.

U obžalované právnické osoby **Heavy Machinery Services, a.s.**, soud při ukládání trestu postupoval v souladu s § 14 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Přihlédl zejména k její dosavadní bezúhonné činnosti i ke snaze jejího zmocněnce o náhradu způsobené škody, tedy zaplacení dlužných odvodů, a to jak směrem k dříve zablokovaným penězům v jiné trestní věci, tak nyní směrem k insolvenční správce a prozatímnímu věřitelskému výboru. Přesto, že účinná lítost současně stíhané fyzické osoby nesvědčí také ve prospěch stíhané právnické osoby, soud zohlednil při ukládání trestu skutečnost, že zhruba ¼ způsobené škody již bylo nahrazeno [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE]. Soud tak postupoval proto, že trestní odpovědnost právnické osoby je odvozena od trestní odpovědnosti fyzických osob, které svým jednáním trestný čin spáchali. Pokud jde o druh trestu, v úvahu nepřipadal trest zrušení společnosti, neboť činnost společnosti nespočívala v páčání trestné činnosti a také rozsah trestné činnosti nebyl tak rozsáhlý. S ohledem na probíhající insolvenční řízení a zájmy věřitelů nepřipadalo v úvahu ani uložení propadnutí majetku společnosti, které by současně bylo i nepřiměřeně přísné. Za přiměřené měl soud uložení peněžitého trestu. S ohledem na probíhající insolvenční řízení i zájmy věřitelů pak soud uložil jako výchovný peněžitý trest v relativně nízké výši 500 tis. Kč, který se skládá ze sta denních sazeb ve výši 1.000,- Kč. Zákaz činnosti, přijímání dotací a subvencí či účasti na veřejných zakázkách soud neuložil, když trestná činnosti nebyla spáchána v souvislosti s nimi. Soud neuložil obžalované povinnost uveřejnit rozsudek, neboť s ohledem na způsobenou škodu nejde o mimořádně závažný trestný čin, a zveřejnění nevyžaduje zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti. Soud dále přihlédl k tomu, že trestní stíhání bylo sledováno tištěnými médii a rozhlasem, a bylo o něm pravidelně publikováno v místním i celostátním tisku, na internetu a v rozhlase. Při uložení uvedeného trestu soud přihlédl také k tomu, že HVM již byla postižena medializací případu a současně je povinna hradit sankce stanovené poškozenými, vůči kterým odvody řádně neodvedla.

### P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro

porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

**Louny 12. prosince 2017**

**Mgr. Kamil Vacík v. r.**

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Hotová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 11.06.2018 (Mgr. ██████████) ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.6.2018, čj. 4To 89/2018-2399 (změna trest), ve výroku II. právní moci dne 11.06.2018 (HEAVY MACHINERY SERVICES a.s.). Přípojení doložky provedla Lucie Štěpánová dne 10.09.2018.